امتیاز

سه‌شنبه ۲۷ آبان ۱۳۹۹
۱ ربیع الثانی ۱۴۴۲ ● ۱۷ نوامبر ۲۰۲۰
شماره ۳۰۸۷ ● ۸ صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسوول:
غلامحسین شعبانی
نشانی: میدان انقلاب - خیابان جمالزاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۶۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۶۷۷۶۴ - آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لیتوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

اخبار

بهارمست: بازیگری را بیش از اجرا دوست دارم

فاطیما بهارمست بازیگر نقش نغمه در سریال «از سرنوشت» از تجربه حضور در فصل سوم این سریال صحبت کرد و با اشاره به تفاوت‌های جدی این فصل با فصل دوم که کاراکتر نغمه وارد داستان می‌شود گفت: فیلمنامه در فصل دوم و سوم دارای تفاوت‌هایی با یکدیگر است، در فصل دوم اتفاقات در عرض داستان بود اما در فصل سوم با اتفاقات بیشتری روبه‌رو هستیم و داستان در طول پیش می‌رود.

وی اضافه کرد: در فصل دوم، نغمه نقش تعیین‌کننده‌ای نداشت چرا که داستان با محوریت هاشم و سهراب روایت می‌شد و هاشم، نغمه را دوست داشت اما در فصل سوم با اتفاقات عجیب و غریبی که رخ می‌دهد، خود نغمه قصه متفاوتی پیدا کرده و دارای هویت می‌شود. این قصه در ارتباط با هاشم است اما مستقل هم هست. حتی نغمه در مواردی مجبور می‌شود جدا از هاشم تصمیماتی بگیرد.

بهارمست با اشاره به اینکه چالش‌های فصل جدید نگاهی به دغدغه‌های نسل جوان دارد، گفت: تفاوت بین نقش من در فصل دوم و سوم را می‌توان از منظر دغدغه‌های دو نسل متفاوت هم دید. اصولاً نوع دغدغه‌های جوانان تا زیر ۲۰ سال متفاوت با زمانی است که تحصیل‌شان تمام شده و به صورت جدی وارد اجتماع می‌شوند. فصل سوم از این جهت برایم جذاب‌تر بود که پر از لحظه‌هایی بود که یا تاکنون تجربه کرده و یا احتمالاً در ادامه زندگی تجربه خواهم کرد. البته ظریف بازی کردن چنین نقشی کار دشواری است چرا که اگر نتوانید دغدغه‌های نسل امروز را قابل درک بازی کنید، برای جوانان قابل باور نیست و ممکن است آن را پس بزنند.

بازیگر سریال «از سرنوشت» درباره دغدغه‌های محوری سریال تاکید کرد: به نظرم خوش شانس بودیم که این نکات در فیلمنامه «از سرنوشت» به‌خوبی مورد توجه قرار گرفته بود. نویسندگان این سریال با اینکه خودشان متولدین دهه ۶۰ و ۵۰ اند اما خیلی خوب دغدغه‌های نسل جوان امروز را می‌شناختند و از این جهت کار بازیگران ساده‌تر بود.

بهارمست با اشاره به اینکه بازیگری را بسیار بیشتر از اجرا دوست دارد، گفت: نزدیک به ۷ سال است که دیگر اجرا نکرده‌ام و دلیل آن هم این است که بازیگری را بیشتر دوست داشتم. در بچگی براساس یک سری اتفاقات وارد فضای اجرا شدم و آن چیزی نبود که خودم انتخاب کرده باشم.

اجرا چیزی نبود که دوستش داشته باشم و به همین دلیل آن را کنار گذاشتم. به نظرم تجربیات کودکی خیلی ناخودآگاه رخ می‌دهد و برایشان بیشتر شبیه به بازی است اما با عبور از مرحله کودکی باید تصمیم جدی بگیرید که چه می‌خواهید بکنید. تصمیم جدی من بازیگری بودوی ادامه داد: هر چه قدر که بزرگ‌تر شدم، آرام‌آرام به علاقه اصلی خود پی بردم. اجرا چیزی نبود که دوستش داشته باشم و به همین دلیل آن را کنار گذاشتم. به نظرم تجربیات کودکی خیلی ناخودآگاه رخ می‌دهد و برایشان بیشتر شبیه به بازی است اما با عبور از مرحله کودکی باید تصمیم جدی بگیرید که چه می‌خواهید بکنید. تصمیم جدی من بازیگری بود.

وقتی سلبریتی به کار تلویزیون نمی آید

پخش فصل دوم مسابقه تلویزیونی «ایران» به تازگی در شبکه یک سیما آغاز شده است. از نقاط قوت این برنامه میتوان به تغییر مجری آن اشاره کرد که از سام درخشانی به سعید شیخ زاده رسیده است.

سازندگان این برنامه در گام نخست با خیال اینکه یک بازیگر چهره می تواند مخاطبان بیشتری را برای آنها بیاورد به سام درخشانی رجوع کردند اما در فصل بعد دوباره به یک چهره تلویزیونی رسیدند که کسی نبود جز «سعید شیخ زاده». او از جمله مجریان و دوبلورهای تلویزیون است که تا به حال اجرای چندین مسابقه دیگر را هم برعهده داشته و استقبال مخاطبان نشان داده که هنوز چهره های تلویزیونی متخصص در اجرا، موفق تر از بازیگران ناشی هستند.

در همین رابطه نیز «ماریاه بهمن‌پور» محقق و نویسنده معتقد است که مسابقه «ایران» که این روزها با فصل دوم خود مهمان آخر هفته خانه‌های ایرانی است، تلاش کرده با بهبود شکل اجرای خود نسبت به فصل پیش به جایگاه بالاتری در جلب بیننده ایرانی برسد که افزایش آمار شرکت‌کنندگان فصل دوم مسابقه و شمار بالای شرکت‌کنندگان شهرهای گوناگون ایران، گویای بخشی از این دستاورد و دامنه نفوذ این برنامه در استان‌های گوناگون است. این مسابقه تلویزیونی پیامدهای ارزشمند فرهنگی دارد که پرداختن به آنها در کنار تشکر از دست‌اندرکاران برنامه، می‌تواند نور امیدی بر تقویت گفتمان هویت ملی ایرانی در صدا و سیما باشد.

صدا و سیما در جایگاه فراگیرترین رسانه تقریبا در دسترس همه ایرانیان، می‌بایست نقش و ردپای بسیار پررنگ‌تری در گسترش و آموزش مبانی هویت ملی و فرهنگ ایرانی از خود بر جای می‌گذاشت، اما افسوس که در این سال‌ها چنین نبوده است. رسانه ملی اثرگذارترین ابزار تبلیغاتی است که برای هر ایرانی حتی در دورترین نقاط کوهستانی یا کویری و با قدیمی‌ترین گیرنده‌های سیاه و سفید هم به سادگی در دسترس است. حال اگر این تریبون در شبکه‌ها و زمان‌های پربیننده خود، متن و محتوای ارزنده و آموزنده نمایش دهد، می‌توان تصور کرد چه ضریب نفوذ بزرگی میان جمعیت میلیونی ایرانیان خواهد داشت و تا چه اندازه می‌تواند در افزایش دانش و بینش و آگاهی فرهنگی _اجتماعی ما کارساز باشد.

مسابقه «ایران» یکی از اندک نمونه‌های سیما است که اگر چه در بخش سرگرمی‌ها ساخته شده است، اما به خوبی توانسته خود را از یک تفریح تلویزیونی صرف دور کند و بار بخشی از آگاهی‌رسانی فرهنگی به توده مردم را بر دوش بگیرد. انتقال دانش ایران‌شناسی در این مسابقه

اگر چه به شکل داده‌های فشرده است که در قالب پرسش‌های کوتاه چند گزینه‌ای و پاسخ‌هایی در حد نام جغرافیایی، تاریخی و بزرگان ایرانی و یا بیت‌های کوتاه و ضرب المثل‌ها انجام می‌شود، اما همین‌ها می‌تواند در ذهن مخاطب جرقه‌ای از کنجکاوی و نیاز به دانستن بیشتر درباره ایران را روشن کند که سرآغاز مطالعه بیشتر و آگاهی ژرفتر شود.

فرایند دانش‌گستری این مسابقه از مرحله پیش از اجرای استودیویی آغاز می‌شود، چنان‌که هر شرکت‌کننده باید از نرم‌افزار ویژه مسابقه؛ فهرست چند هزار تایی از پرسش‌ها در زمینه تاریخ، جغرافی، ادبیات، فرهنگ و هنر ایران را دریافت کند، بخواند و پس از گذران گزینش نخستین، وارد مسابقه اصلی شود. در این فرایند آماده شدن تا گام نهادن در گود اصلی مسابقه، شمار زیادی داده‌های کوتاه و خلاصه درباره ایران با پاسخ‌های یک یا چند واژه‌ای به شرکت‌کننده منتقل می‌شود که به فراخور توان آنها را فرا می‌گیرد و در استودیوی مسابقه آنها را به بوته آزمایش می‌گذارد، مانند یک دوره فشرده خودآموز چند هفته‌ای.اما به جز فرایند آموزشی که برای شرکت‌کننده پیش از گزینش نهایی در جریان است، برای بینندگان مسابقه هم شکل خاص اجرای استودیویی مسابقه که با مکث و ایستادن و زمان دادن روی هر پرسش همراه است، فرصتی برای دریافت داده‌های ارزنده تاریخی، جغرافیایی، و فرهنگی و یادگیری است. شکل نمایش درشت گزینه‌های هر پرسش بر روی کفه دورانی استودیو که شرکت کنندگان باید روی آن بایستند و نمایش گزینه‌ها با زاویه بالا به پایین دوربین هم به دریافت و انتقال اثرگذارتر داده‌ها برای بیننده کمک می‌کنند. حتی انتخاب گزینه‌ها به جای دست با پا و گام برداشتن روی کفه دورانی، خودش یک شکستن عادت و رویه همیشگی مسابقات است که به دید نگارنده عاملی برای یادگیری بیشتر و به خاطر سپاری پاسخ‌ها است.

این شکل انتخاب گزینه، زمانبرتر از انتخاب گزینه‌ها به شکل شفاهی و یا انتخاب با دست از روی مانیتور است. پس این زمان گذرانده شده برای جابجایی شرکت‌کننده و قدم زدن روی کفه پاسخ‌ها به درگیر شدن بیشتر ذهن بینندگان برنامه و یادگیری دیداری و به خاطرسپاری بهتر پاسخ‌ها کمک می‌کند که می‌تواند نشان دهنده زیرکی سازندگان برنامه باشد. گرچه در فصل پیش، برخی از مردم به همین بخش برنامه که انتخاب گزینه‌ها با پا انجام می‌شود اعتراض کرده بودند و آن را بی‌احترامی به شهرهای خود یا بزرگان ایرانی دانسته بودند، اما دست‌اندرکاران برنامه با کمی تغییر، ترتیبی دادند تا شرکت‌کنندگان روی گزینه پاسخ‌ها نایستند بلکه برای انتخاب گزینه، کنار هر پاسخ بروند تا بازخورد ناخوشایند هم برای کسی نداشته باشد.

با توجه به مسیری که این مسابقه در فرهنگ‌سازی و توجه به ایران‌شناسی در پیش گرفته است، چند پیشنهاد زیر برای سازندگان آن می‌تواند به اثرگذاری بیشتر و استفاده گسترده‌تر از توانمندی‌ها و امکانات رسانه سیما کمک کند؛

گنجاندن پرسش‌ها و داده‌های بیشتر درباره گستره «ایران زمین» یا «ایران بزرگ فرهنگی» که سرزمین‌هایی فراتر از مرزهای امروز ایران را در بر دارد به عمیق‌تر شدن دید تاریخی بینندگان کمک می‌کند. دانستن اینکه سرزمین‌هایی از باختری‌ترین مرز چین در استان سین کیانگ تا کشورهای فرارود (که امروز آسیای میانه گفته می‌شود)، از بنگلادش و هند تا افغانستان و پاکستان امروز، از تفلیس و باکو تا وان ترکیه و شمال سوریه، از کردنشین شمال عراق تا شیعه‌نشین جنوب آن، و حتی بحرین دارای فرهنگ و آیین‌های ایرانی و جمعیت‌هایی با شاخه‌های مختلف زبان‌ها و تبارهای ایرانی هستند، به بیننده ایرانی کمک می‌کند در این خاورمیانه پرتنش، خود را در زمان و مکانی بسیار گسترده‌تر از تلخی و سختی‌های امروز ببیند و به یاد آورد که پهنکوه ایران (فلات ایران) فراز و نشیب‌های فراوان به خود دیده تا به امروز رسیده است. این دید ژرف تاریخی و دانستن ریشه‌ها و پیوندها با مردم سرزمین‌های پیرامون برای ایرانیان می‌تواند حتی به خلق ثروت و فرصت‌های نو و داشتن دید وسیع از دارایی‌های فرهنگی قابل تبدیل به سود اقتصادی بیانجامد.

داده‌های تاریخی و فرهنگی که در برنامه گنجانده می‌شود می‌تواند به شکلی هوشمندانه در راستای خاموش کردن آتش واگرایی، قومگرایی و تبلیغات دروغینی باشد که در استان‌های مرزی ما با برنامه دقیق سرویس‌های اطلاعاتی بیگانه (ترکیه، عربستان، اسراییل، جمهوری باکو و...) شبانه‌روز علیه همبستگی و وحدت ملی ایران در جریان است و شوربختانه صدا و سیما که باید رسانه ملی باشد هیچ برنامه ویژه‌ای برای آگاهی دادن به مردم و مسلح کردنشان در برابر این حجم از یورش و تهاجم فرهنگی و جعل و تحریف تاریخ و فرهنگ ایران ندارد! بارها به نهادهای مسوول فرهنگی و سیاسی هشدار و پیشنهاد داده شده است که اگر زودتر برنامه مدون و منسجم فرهنگی از آموزش و پرورش تا صدا و سیما برای خنثی‌سازی تبلیغات دروغین علیه تاریخ و فرهنگ ایران پیاده نشود، پیامدها و نتایج زیانباری را متوجه امنیت ملی می‌کند، اما افسوس که هنوز این درخواست‌ها در صدا و سیما جامه عمل نگرفته است و مردم ما در برابر حمله به هویت ملی خود، بی‌دفاع و بی‌سلاح رها شده‌اند. انواع تحریف‌های تاریخی درباره هویت مردم عزیز آذربایجان، کردستان، خوزستان و بلوچستان پیاپی در فضای مجازی و شبکه‌های تلویزیونی ایران‌ستیز خارجی مردم ما را بمباران اطلاعاتی می‌کند، اما در این جنگ فرسایشی نرم، مسوولان فرهنگی کشور هنوز هیچ دفاع حاکمیتی از خود نشان نداده‌اند و واکنش‌ها برای دفاع از هویت ایرانی، تنها از سوی کنشگران مستقل در فضای مجازی فارسی انجام می‌شود. این تلاش‌های کنشگران و فعالان میهن‌دوست اگر چه بسیار ارزشمند است، اما چون ضریب و برد نفوذ میلیونی ندارد، نمی‌تواند قابل مقایسه با تأثیری باشد که شبکه‌های تلویزیونی سیما می‌توانند بر مردم بگذارند و این جنگ نرم اما خطرناک تبلیغاتی علیه انسجام و پیوستگی ایران را نقش بر آب کنند.

برای پرمایه‌تر شدن این مسابقه و در پیش گرفتن رویه‌ای خاص‌تر و کم نظیرتر، سازندگان می‌توانند از استادان برجسته و گرانمایه تاریخ، ادبیات، ایرانشناسی، باستانشناسی و... بهره ببرند و حتی بخشی به شکل میان برنامه دو دقیقه‌ای در هر قسمت از مسابقه بگنجانند که در چارچوب پیام‌های کوتاه از پیش ضبط شده استادان برجسته درباره جغرافیا، تاریخ، فرهنگ و ادبیات ایران به بیننده خوراک فرهنگی غنی‌تری داده شود.

مادر های خود را در «مامان‌ها» ببینید

این روزها برنامه «مامان ها» از شبکه سه سیما پخش می شود. برنامه ای که با تفکری جدید و ایده ای خلاقانه سعی دارد دغدغه ها و معضلات مادرها را در یک دورهمی صمیمانه به تصویر بکشد و از این طریق باری از دوش برخی مادرها در این زمینه کم کند و راه کارهایی نیز برای رفع مشکلاتشان ارائه دهد.

«مامان ها» به کارگردانی سعید ابراهیمی، تهیه کنندگی مجتبی حسینی و سردبیری سید میلاد ناظمی هر روز ساعت ۱۸ از شبکه سه سیما پخش می شود.

تاکنون ۱۴ قسمت از این برنامه بروی آنتن رفته و در این مدت بازخوردهای مثبت و منفی بسیاری روانه سازندگان شده است بازخوردهایی که بیشتر به دلیل سبک ساختاری این برنامه بوده است و مخاطبی که ذائقه اش با برنامه های دیگر تلویزیونی رقم خورده است، در روزهای ابتدایی به سختی می توانست با این برنامه ارتباط برقرار کند. این برنامه که تا الان حدود ۱۴ قسمت از آن بروی آنتن رفته است، قرار است تا ۵۰ قسمت ادامه داشته باشد.

فرمت ساختاری برنامه مامان ها به این شکل است که در هر قسمت یکی از معضلات و دغدغه های تربیتی میان مادر و فرزند و سبک زندگی آنها در یک دهه اخیر به عنوان سرفصل همان قسمت انتخاب شده و با حضور مجری و دو سه مادر درباره آن صحبت می شود.

اگر بخواهیم درباره محتوای این برنامه صحبت کنیم باید بگوئیم هر آنچه شما را در مادری کردن دچار مشکل کرده را می توانید با دیدن و حتی حضور در این برنامه به حداقل برسانید. گاهی ممکن است برخی مادرها در مواجهه با فرزندانشان به این نتیجه برسند که نکند من اشتباه می کنم؟ یا نکند کاری که انجام دادم درست نبود؟ و در آینده فرزندم تاثیر منفی بگذارد؟ همه این موضوع ها سرفصل هایی است که در هر قسمت از برنامه مامان ها با حضور چند مامان و یک مجری درباره شان صحبت می شود. این مامان ها درباره دغدغه ها و ذهنیت هایشان از هر موضوعی تجربه هایی را به اشتراک می گذارند و در پایان به یک جمع بندی می رسند.

«سید میلاد ناظمی» سردبیر برنامه «مامان ها» در گفت و گو با خبرنگار فارس، درباره محتوای این برنامه گفت: زمانی که محتوا و در واقع نقشه راه کلی هر قسمت معین می‌شد خروجی به تیم پژوهش می‌رسید و آن‌ها کارشان را شروع می‌کردند. تیم پژوهش ما شامل افرادی بود که اکثرا خودشان مادر بودند. این افراد در سه شکل مجزا به پژوهش‌هایی در بخش منابع خارجی، پرسشنامه‌داخلی و پژوهش تحقیقی به پژوهش مشغول می‌شدند.

ناظمی ادامه داد: در اتاق فکرها یک نقشه راه کلی از موضوعات را ترسیم می‌کردیم و به شکل کلی می‌دانستیم که هر قسمت باید به چه سمت و سویی برود. این نکته را هم بگویم که هدف قسمت‌های مختلف نسبت به هم فرق دارد. یعنی ما سه دسته موضوع داریم موضوع های همذات پندارانه، انتقادی و آموزشی. موضوع های همذات پندارانه جزو موضوعاتی است که بعضا وجود داشته است اما کسی درباره آن حرفی نمی زده مثل قسمتی که درباره عذاب وجدان مادرها بود یا مثلا حرف زدن از سختی‌های مادری. هدف ما در این قسمت شنیدن حرف‌های صادقانه و به اشتراک گذاشتن تجربیات بود چرا که راه حل بخشی از چالش‌های مادری همین صحبت‌ها و حرف‌ها است چون بعد از این مکالمات است که مادر می‌فهمد که تنها نیست. ما می خواستیم گفت و گو را درباره این مشکل راه را فراگیرتر کنیم و به همین خاطر به این بخش ورود کردیم.

وی درباره اینکه آیا در بخش پژوهش تحقیقی از کمک اهالی رسانه و مطبوعات نیز بهره بردید؟ بیان داشت: به خاطر سوابق من و خانم مصطفی‌زاده که ریشه در رسانه‌های مکتوب داریم دوستان زیادی از رسانه‌ها به ماکمک کردند. در کنار این دوستان رسانه‌ای تعدادی از دانشجویان علوم اجتماعی دانشگاه تهران و مادرهایی که سابقه فعالیت‌های پژوهشی در حوزه خانواده دارند نیز در بخش پژوهش‌های ما فعالیت جدی داشتند.

برنامه مامان ها به جای اینکه از فرمت ساختاری برنامه های دیگر پیروی کند، با ایده ای تازه همه تصورات شما را از یک برنامه تلویزیونی تغییر می دهد. این برنامه در یک خانه ضبط می شود، خانه ای که سالن پذیرایی دارد، اتاق دارد، آشپزخانه، مبلمان و ... را در کنار هم قرار داده است.

ناظمی در این باره گفت: ما از همان ابتدا به دنبال صمیمیت و زندگی ایرانی بودیم. به همین خاطر از خودمان پرسیدیم مامان های ایرانی در کجا دور هم جمع می شوند؟ آنها کافه و استادیوم نمی روند و می‌ماند گزینه‌ای مثل پاساژ، منزل و... به همین دلیل به این نتیجه رسیدیم که دکورمان یک خانه واقعی باشد. حتی ساختمانی که در آنجا دکور زدیم مسقف است و همه وسایل داخل دوربین هم واقعی هستند و بخش قابل توجهی از آن‌ها را بچه‌های تیم از منزلشان آورده‌اند.

مجری در این برنامه با مجری هایی که تا به حال دیدید متفاوت است و دنیای دیگری دارد. در مامان ها مجری به عبارتی میزبان این خانه و هدایت کننده بحث ها است، او با مهمان هایش جدل نمی کند و اجازه می دهد هر مامانی نظر خوب یا بدش را بیان کند و در پایان به جمع بندی برسد.

یکی از مواردی که در این برنامه به چشم می آید، پوشش مجری و نوع چیدمان خانه او است. مصطفی زاده در این برنامه چادر رنگی می پوشد همان پوششی که بسیاری از خانم های ایرانی در مهمانی ها استفاده می کنند که برای اولین بار در تلویزیون به نمایش درآمده است.«منصوره مصطفی زاده» مجری این برنامه تلویزیونی است که سابقه روزنامه نگاری پژوهش و حضور در اتاق فکر این برنامه را نیز داشته است. علاوه بر اینها مصطفی زاده خود یک مادر است و یکی از دلیل های انتخاب و حضورش در این برنامه نیز به همین خاطر است و بهتر می تواند دغدغه های یک مامان را از میان جملاتش متوجه شود.

سردبیر برنامه «مامان ها» درباره انتخاب مجری برنامه نیز گفت: اول اینکه خانم مصطفی زاده یک مجری تلویزیونی به عنوان اجرا کننده و شومن نیست. ایشان در حوزه محتوا و ایده پردازی از همان ابتدا همراهمان بودند و خودشان در ساخت این بنا تاثیر مستقیم و زیادی داشتند. فارغ از این‌ها همانطور که اصرار داریم کارشناس ها و مهمان هایمان مادر باشند، دوست داریم مجری هم مادر باشد.

یک فنجان چای داغ

سریالی که هزینه اش برابر بودجه تئاتر است

امیر دژاکام نویسنده و کارگردان تئاتر درباره وضعیت نامناسب بودجه فرهنگ به خصوص تئاتر در سال‌های گذشته و اولویت‌بندی نامناسبی که در میزان تخصیص بودجه وجود دارد گفت: اگر از نظر بودجه‌نویسان تعریف فرهنگ همان مجموعه قوانین نوشته شده و نوشته نشده است، در اشتباه هستند چون فرهنگ ۵ رکن دارد که متشکل از علم، هنر، عرفان، دین و فلسفه است و فرهنگ هر کشوری برمبنای همین باید و نبایدهای دینی، علمی، هنری، فلسفی یا عرفانی و براساس تعلقات قلبی که مردم آن جامعه به هرکدام از این شاخصه‌ها دارند، شکل گرفته است.

وی ادامه داد: اگر همان ۷ هنر موردنظر در مباحث قدیمی را مد نظر قرار دهیم متوجه بی‌توجهی به آن‌ها در سال‌های اخیر خواهیم شد. در ردیف بودجه فرهنگی که هرسال اعلام می‌شود، اختصاص بودجه به موسساتی وجود دارد که نوع فعالیت و عملکرد و خروجی‌شان به درستی مشخص نیست و در طول سال گزارشی نیز از نحوه فعالیت‌هایشان منتشر نمی‌شود اما چندصد میلیارد تومان بودجه دریافت می‌کنند.

دژاکام تأکید کرد: طبیعی است که نسبت به اختصاص بودجه به چنین موسساتی، انتقاد و گلایه مطرح باشد چون این هزینه‌ها از مالیات و پول آحاد ملت ایران برداشته می‌شود. بودجه مملکت پول نفت و مالیات مردم است و متعلق به همه جامعه و برای صرف مصارف عمومی است، بنابراین اختصاص ردیف بودجه برای موسساتی که برای فعالیتشان توضیحی وجود ندارد، مردم را گله‌مند می‌کند و هنرمندان هم حق دارند این پرسش را مطرح کنند که چرا در طول این ۴۰ سال بودجه مناسبی به تئاتر، موسیقی، نقاشی و هنرهای دیگر اختصاص پیدا نکرده است.

این کارگردان و مدرس تئاتر متذکر شد: در همین حرفه ما، یک سریال برای شبکه نمایش خانگی تولید می‌شود که سرمایه گذاری متمول هزینه‌ای نزدیک به کل بودجه تئاتر کشور را برای این سریال هزینه می‌کند اما برای اینکه هر سال بتوانیم همین بودجه ناچیز تئاتر را دریافت کنیم مدیرکل هنرهای نمایشی ما باید چندین بار به وزاتخانه رفت و آمد داشته باشد و بعد از این همه رفت آمد بازهم بودجه را به صورتی مقطعی و چند ماه یک‌بار دریافت کند. مدیران تئاتری ما باید با اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس وارد گفتگو و تعامل شوند چون هیچکدام از این اعضا تخصص مرتبط با فرهنگ و هنر ندارند از این رو نسبت به نیازهای این عرصه ناآشنا هستند. همچنین تعدادی از هنرمندان آگاه به امور هنر می‌توانند به اعضای کمیسیون برای پیشبرد اهداف تئاتر و نحوه تخصیص بودجه به این عرصه راه کار ارائه دهندوی ادامه داد: چرا باید در تئاتر با شرایط یک و بام و دو هوا روبرو باشیم. البته می‌دانیم که وضعیت تلویزیون و سینما با تئاتر متفاوت است و حتی یک جوان تازه نفس از راه رسیده در سینما دستمزدی مساوی و یا چندین برابر هنرمند پیشکسوت تئاتر دریافت می‌کند اما این مشکلات را تا جایی می‌توان تحمل کرد چون به نظر می‌رسد این روزها هرکس رفتاری زرد و عامه‌پسندتر دارد به او فضای بیشتری برای فعالیت داده می‌شود.دژاکام تصریح کرد: وقتی سقف پروازها برای کم‌خردها و کم‌دانش‌ها بلند است، شاهد رشد و پروبال گرفتن این افراد می‌شویم. در جامعه هنری ما هنرمندان اصیل سقف پرواز ندارند و اولین مشکلی که جلو راهشان قرار می‌گیرد همین مساله بودجه است اما آنقدر شرافتمند هستند که اعتراض نمی‌کنند و در همین شرایط به فعالیتشان ادامه می‌دهند.وی درباره پیشنهادی که برای برون رفت از این معضل وجود دارد، بیان کرد: تنها راه حل ممکن افزودن دانش اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس و اشراف پیدا کردن آن‌ها به قدرت تئاتر است. به عنوان نمونه کمیسیون فرهنگی مجلس باید به این مساله آگاه باشد که تئاتر می‌تواند جلوی «بزه» را بگیرد همانطور که قوه قضائیه و نیروی انتظامی متوجه این نکته شده‌اند و فهمیده‌اند که با بهره‌گیری از هنر می‌توان حجم بزه کاری را کم کرد. تاریخ ثابت کرده که ماندگاری با فرهنگ و هنر شکل می‌گیرد.

کارگردان «رویاهای خلیج فارس» با اشاره به لزوم افزایش بودجه تئاتر یادآور شد: مدیران تئاتری ما باید با اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس وارد گفتگو و تعامل شوند چون هیچکدام از این اعضا تخصص مرتبط با فرهنگ و هنر ندارند از این رو نسبت به نیازهای این عرصه ناآشنا هستند. همچنین تعدادی از هنرمندان آگاه به امور هنر می‌توانند به اعضای کمیسیون برای پیشبرد اهداف تئاتر و نحوه تخصیص بودجه به این عرصه راه کار ارائه دهند. اداره کل هنرهای نمایشی نیز کارشناسان تئاتر زیادی در اختیار دارد که می‌توانند در این زمینه اطلاعات زیادی در اختیار اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس قرار دهند.دژاکام تأکید کرد: به نظر می‌رسد نیازمند یک چانه زنی کاسب‌کارانه برای دریافت حقوق طبیعی هر بخش از عرصه هنر هستیم چون بودجه بسیاربسیار غیرعادلانه و نامتناسب تخصیص می‌یابد و نه براساس ضرورت بلکه براساس قدرت و چانه زنی تعلق می‌گیرد.وی درباره نامناسب بودن زیرساخت‌ها در تئاتر بیان کرد: متأسفانه در طول این سال‌ها زیرساخت‌های تئاتری به هیچ عنوان گسترده نشده است و ما نتوانستیم حتی سالن‌هایی مانند سنگلج یا تالار هنر را به جمع سالن‌های تئاتری اضافه کنیم. مجموعه تئاتر شهر تنها مجموعه استاندارد تئاتری کشور است که مانند تمام مجموعه‌های کشورهای دیگر به صورت استاندارد ساخته شده و متشکل از اتاق گریم، رختکن، دوش، آرشیو لباس و دکور و امکانات مورد نیاز دیگر برای اجرای تئاتر است اما در هیچ‌یک از سالن‌های جدیدی که به صورت خصوصی راه‌اندازی شده‌اند این امکانات وجود ندارد.دژاکام در پایان صحبت‌هایش گفت: در تخصیص بودجه به هنرمندان هم باید عنصر بی‌طرفی را مورد توجه قرار داد. اگر قرار است فقر تقسیم شود باید این اتفاق بین همه به یکسان بیفتد اما اگر براساس استحقاق این بودجه تقسیم می‌شود باید حق به حق‌دار برسد در حالی که در این سال‌ها این اتفاق نیفتاده است و در نهایت معتقدم به افراد کاسب‌کاری که به جای ارتقای فرهنگ و هنر تنها به فکر تجارت هستند نیز نباید بودجه‌ای تعلق بگیرد.

آثار هنرمندان ایرانی در نمایشگاه موزه CICA کره جنوبی

آثار هنرمندان ایرانی در نمایشگاهی هنری با عنوان «فُرم ۲۰۲۰» در موزه CICA کره جنوبی نمایش داده شد. نمایشگاه هنری «فُرم ۲۰۲۰» موزه CICA کره جنوبی از تاریخ بیست و هشتم اکتبر تا پانزدهم نوامبر ادامه داشت. در این نمایشگاه تابلو نقاشی «بدون عنوان» متعلق به سال ۲۰۱۸ اثر سحر علیزاده (سحر محمد علیزاده) نقاش ایرانی در کنار آثار دیگر هنرمندان ایرانی از جمله تابلو نقاشی «بدون عنوان»(۲۰۱۹) اثر «میترا اصغری»، مجسمه‌های «گلنار قاسمی»، اثر بدون عنوان از «مریم کباری»، اثر «ملینا متاجی»، اثر «نرگس سلیمان‌زاده» به نمایش گذاشته شد.سحر علیزاده در توضیح اثر خود نوشته است: سایه‌ها همواره تصویری دوبعدی و تقریبا تک‌رنگ از پدیده‌های سه بعدی جهان رنگارنگ ما هستند. همین امر محور اصلی آثارم است؛ سایه‌ها، تصاویر تخت حاصل از تاثیر نور بر افراد و اشیا در راستای روایتی پاره پاره از جهانی است که در آن زندگی می‌کنیم. من با واژگون نشان دادن اصول بدیهی ادغام شده درک و احساس، فضای جدیدی را ایجاد می‌کنم که در آن در پشت صحنه زندگی، احساسات و اصوات ناخودآگاه نقش اصلی را به عهده می‌گیرند و خودشان و درون غیرقابل نفوذشان به شکل چیزهای مختلف درمی‌آیند. بدین ترتیب، ماهیت ترکیبی سایه، به عنوان عنصری ضروری و غیرقابل اجتناب، اما ناسازگار و وهم‌انگیز، به ابزاری قدرتمند برای رسیدن به دانشی مبهم و معوج تبدیل می‌شود که به جای آشکار کردن چیزها با پاره کردن پرده فرضی توهم، سایه‌های آنها رها می‌کند، و خودشان را به همراه اسرار و فحوای آنها، کامل و بی‌عیب و نقص در امان نگه می‌دارد. تاکید بر تخت‌نمایی در این آثار هم‌سو با واقعیت مادی نقاشی است؛ تصویری از جهان خاکستری سایه‌ها.

تجدید فراخوان مناقصه عمومی (یک مرحله ای)

نوبت دوم

FR-CO-39/00

شرکت گاز استان کرمانشاه در نظر دارد مناقصه عمومی به شماره ۲۰۹۹۰۰۱۳۳۹۰۰۰۰۵۲ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت تجدید نماید.
موضوع مناقصه: وصول مطالبات مناطق مرکز استان(منطقه یک-دو-سه و کوزران و ماهیدشت و بیلوار و هلشی) مربوط به فرکانسهای جزء (تجاری-تجاری ویژه-خانگی-اداری-آموزشی-پرورشی و صنعتی) شامل تهیه و چاپ و دادن اخطار به مشترک-قطع گاز-وصول مطالبات-وصل گاز مشترک-جمع آوری علمک مشترکین بدحساب به مدت ۱۲ ماه.
شماره مناقصه: ۲۰۹۹۰۰۱۳۳۹۰۰۰۰۶٤
شرکتهای متقاضی دارای گواهی نامه صلاحیت معتبر از وزارت کار و امور اجتماعی و نیز گواهینامه صلاحیت ایمنی پیمانکاران می توانند درصورت داشتن ظرفیت مجاز کاری ، کلیه مراحل برگزاری مناقصه اعم از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها را، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) پیگیری نمایند.
لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
مبلغ برآورد: ۱۲,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال.
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ٦۳۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال.
تاریخ انتشار مناقصه در سامانه ۹۹/۰۸/۲٤ می باشد.
مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: ساعت ۱٦:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۹۹/۰۹/۰٤.
مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱٦:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۹۹/۰۹/۱٦.
زمان بازگشایی پاکات: ساعت ۹:۳۰ روز دوشنبه مورخ ۹۹/۰۹/۱۷.
مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به آدرس: کرمانشاه، میدان آزادی، ابتدای بلوار شهید بهشتی شرکت گاز استان کرمانشاه طبقه اول اتاق ۲۱۵ یا پایگاه اطلاع رسانی الکترونیکی (WWW.NIGC-KSh.ir) مراجعه نمایند.

(شماره مجوز: ۴۶۵۱-۱۳۹۹)

روابط عمومی شرکت گاز استان کرمانشاه

آگهی مزایده عمومی شماره ۲۸-۹۹

نوبت اول

شرکت گاز استان سمنان در نظر دارد فروش یک دستگاه خودرو وانت نیسان زامیاد، به شماره شهربانی **ایران-۸٦ ۱۲الف۱۲٤٤** را با مشخصات ذیل به مزایده بگذارد.

عنوان	شرح
نام و نشانی مزایده گزار	شرکت گاز استان سمنان به نشانی: سمنان-بلوار شهید اخلاقی-نبش خیابان دهه فجر
نوع، کمیت و کیفیت کالا یا خدمات	فروش یک دستگاه خودرو وانت نیسان زامیاد، به شماره شهربانی ایران-۸٦ ۱۲الف۱۲٤٤
نوع و مبلغ تضمین شرکت در مزایده	مبلغ تضمین شرکت در مزایده به صورت مقطوع ٦۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال بوده و شامل انواع ذیل میباشد . الف- ضمانت نامه بانکی ب- در صورت تمایل به پرداخت نقدی صرفاً مبالغ واریزی به شماره شبا حساب نسیم IR ۷۸۰۱۰۰۰۰٤۰۰۱۱۲۹٦۰٦۳۷۸۳٦۱ نزد بانک مرکزی به نام ت